

■ Paki Demirpolat

Şarkî

(Harfû'l-Mîm)

Gözden dökülen yaşları aşkınla elerdim
"Ondan sebep akmış bu" deyip öyle silerdim
Âh ağlamadan dursa gözüm şöyle dilerdim:
"Gülmem onu memnûn edecek olsa gülerdim"

Her şeyde hayâlin ve hüznün ben neyi tutsam
Sen sen diye atmakta gönül bir adım atsam
Besmele çekip böyle derim uykuyu tatsam
"Gülmem onu memnûn edecek olsa gülerdim"

Aşkınla yanan kalbimi hep zemmediyorlar
"Sen kendini Mecnûn mu sanırsın be?" diyorlar
"Allah bilir ammâ daha gülmez bu" diyorlar
Gülmem onu memnûn edecek olsa gülerdim

Ben anlatamam derdimi *Pâkî* ne olursun
Sen söyle ki şâir var iken el geri dursun
Dünyâ, öte dünyâ, melek, insân bile dursun
"Gülmem onu memnûn edecek olsa gülerdim"

Mefûlû / Mefâîlû / Mefâîlû / Fe'ûlün

(- - v) (v - - v) (v - - v) (v - -)